YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (laajennettu kolmas jaosto)

26 päivänä syyskuuta 2000 *

Yhdistetyissä asioissa T-74/97 ja T-75/97,

Büchel & Co. Fahrzeugteilefabrik GmbH, kotipaikka Fulda (Saksa), edustajinaan asianajajat W. A. Rehmann ja U. Zinsmeister, Bryssel, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Bonn & Schmitt, 62 avenue Guillaume,

kantajana,

vastaan

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehinään oikeudellisen yksikön virkamiehet R. Torrent, A. Tanca ja S. Marquardt, joita avustavat asianajajat H.-J. Rabe, Hampuri ja Bryssel, ja G. M. Berrisch, Hampuri ja Bryssel, prosessiosoite Luxemburgissa c/o Euroopan investointipankin lakiasiainosaston ylijohtaja A. Morbilli, 100 boulevard Konrad Adenauer,

vastaajana asiassa T-74/97,

ja

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään oikeudellinen neuvonantaja V. Kreuschitz ja oikeudellisen yksikön virkamies N. Khan, joita avustaa pro-

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

fessori M. Hilf, Hampurin yliopisto, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies C. Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

vastaajana asiassa T-75/97,

joista neuvostoa tukevat asiassa T-74/97

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään oikeudellinen neuvonantaja V. Kreuschitz ja oikeudellisen yksikön virkamies N. Khan, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies C. Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

ja

Ranskan tasavalta, asiamiehinään ulkoasiainministeriön oikeudellisen osaston kansainvälistä talousoikeutta ja yhteisön oikeutta koskevia asioita hoitavan jaoston jaostopäällikkö K. Rispal-Bellanger ja saman osaston ulkoasiainsihteeri G. Mignot, prosessiosoite Luxemburgissa Ranskan suurlähetystö, 8 B boulevard Joseph II,

väliintulijoina,

joissa kantaja vaatii

— asiassa T-74/97 yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien polkupyörien tuon-

nissa asetuksella (ETY) N:o 2474/93 käyttöön otetun lopullisen polkumyyntitullin laajentamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin oleviin tiettyihin polkupyörän osiin ja laajennetun tullin kantamisesta asetuksen (EY) N:o 703/96 mukaisesti kirjatulta tällaiselta tuonnilta 10 päivänä tammikuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 71/97 (EYVL L 16, s. 55) ja

— asiassa T-75/97 yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan luvasta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tiettyjen polkupyörien osien tuonnin vapauttamiseksi neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2474/93 käyttöön otetusta ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 71/97 laajennetusta polkumyyntitullista 20 päivänä tammikuuta 1997 annetun komission asetuksen (EY) N:o 88/97 (EYVL L 17, s. 17),

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (laajennettu kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja K. Lenaerts sekä tuomarit V. Tiili, J. Azizi, M. Jaeger ja P. Mengozzi,

kirjaaja: johtava hallintovirkamies B. Pastor,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 12.10.1999 pidetyssä suullisessa käsittelyssä esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Tosiseikat ja asioita koskevat oikeussäännöt

1 Kantajana on Büchel & Co. Fahrzeugteilefabrik GmbH, joka on Saksan oikeuden mukaan perustettu yhtiö ja joka lähinnä valmistaa ja liitännäisesti myös markkinoi irrallisia polkupyörän osia. Se on vuodesta 1982 lähtien myös maahantuonut polkupyörän osia Kiinan kansantasavallasta. Maahantuotujen osien myynti oli 20 prosenttia sen liikevaihdosta vuosina 1992—1996. Kantajan maahantuonnin osuus on alle 2,5 prosenttia Kiinan kansantasavallasta yhteisöön tuoduista irrallisista polkupyörän osista. Kantaja omistaa osuuden Hua De Plastics Corporation Ltd -nimisestä yhtiöstä, joka valmistaa irrallisia polkupyörän osia ja jonka kotipaikka on Shanghai, Kiinan kansantasavalta.

2 Neuvosto antoi 8.9.1993 asetuksen N:o 2474/93 lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien polkupyörien tuonnissa yhteisöön ja väliaikaisen polkumyyntitullin lopullisesta kantamisesta (EYVL L 228, s. 1; jäljempänä alkuperäinen asetus).

3 Neuvosto antoi 22.12.1995 asetuksen N:o 384/96 polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta (EYVL 1996, L 56 s. 1; jäljempänä perusasetus). Perusasetuksen 13 artiklassa säädetään seuraavaa:

"Tämän asetuksen perusteella käyttöön otetut polkumyyntitullit voidaan laajentaa koskemaan samankaltaisten tuotteiden tai näiden tuotteiden osien kolmannesta maasta tulevaa tuontia, jos voimassa olevia toimenpiteitä kierretään. Kiertäminen määritellään kolmansien maiden ja yhteisön välisen kaupan rakenteen muutokseksi, joka johtuu käytännöstä, menettelystä tai toiminnasta, jolla ei ole riittävästi perusteita tai jolla ei ole muuta taloudellista perustetta kuin tullin käyttöön ottaminen, ja milloin on olemassa todisteita, että tullin korjaavat vaikutukset kumoutuvat samankaltaisen tuotteen hintojen ja/tai määrien osalta, ja on todisteita polkumyynnistä verrattuna samankaltaisten tuotteiden aikaisemmin määritettyihin normaaliarvoihin." (1 kohta.)

" — — Tämän artiklan osalta sovelletaan tämän asetuksen vastaavia menettelysäännöksiä tutkimusten vireillepanosta ja kulusta." (3 kohta.)

"Tuotteita ei pidä kirjata 14 artiklan 5 kohdan mukaisesti, eikä niihin saa soveltaa toimenpiteitä, jos ne on varustettu tulliviranomaisten todistuksella, jossa vahvistetaan, että tavaroiden tuonti ei ole kiertämistä. Nämä todistukset voidaan antaa tuojille kirjallisesta hakemuksesta komission päätöksellä annetun valtuutuksen mukaisesti, kun neuvoa-antavaa komiteaa on kuultu, tai neuvoston päätöksellä, jolla toimenpiteet otetaan käyttöön. — — " (4 kohta.)

"Mikään tämän artiklan säännös ei ole esteenä tulleista voimassa olevien säännösten tavanomaiselle soveltamiselle." (5 kohta.)

4 European Bicycle Manufacturers Associationin (Euroopan polkupyöränvalmistajien järjestö) kantelun johdosta komissio antoi 18.4.1996 asetuksen N:o 703/96 Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien polkupyörien tuonnissa alkuperäisellä asetuksella käyttöönotettujen polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden kiertämistä Euroopan yhteisössä suoritettavilla kokoonpanotoimilla koskevan tutkimuksen aloittamisesta (EYVL L 98, s. 3; jäljempänä tutkimuksen aloittamista koskeva asetus). Kyseinen tutkimus koski ajanjaksoa 1.4.1995—31.3.1996.

5 Tutkimuksen aloittamista koskevan asetuksen 1 artiklan mukaan tämä perusasetuksen 13 artiklan 3 kohdan mukainen tutkimus koskee CN-koodeihin 8714 91 10—8714 99 90 kuuluvien, Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien ja yhteisössä harjoitettavaan kokoonpanotoimintaan käytettävien polkupyörän osien tuontia.

6 Asetuksen 2 artiklassa säädetään seuraavaa: "Tulliviranomaiset velvoitetaan — — toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet CN-koodeihin 8714 91 10, 8714 91 30, 8714 92 10 ja 8714 93 10 kuuluvien polkupyörän runkojen, etuhaarukoiden, vanteiden ja napojen tuonnin kirjaamiseksi sen varmistamiseksi, että jos Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien polkupyörien tuontiin sovellettavat polkumyyntitullit laajennettaisiin koskemaan myös tätä ensin mainittua tuontia, nämä tullit voitaisiin kantaa kirjaamispäivästä alkaen." Tässä artiklassa säädetään vielä seuraavaa: "Tuotteita ei kirjata, jos niiden mukana on [perusasetuksen] 13 artiklan 4 kohdan mukaisesti annettu tullitodistus."

7 Asetuksen 3 artiklassa säädetään seuraavaa: "Asianomaisten osapuolten on ilmoittauduttava, esitettävä kantansa kirjallisesti, toimitettava tiedot ja pyydettävä saada tulla komission kuulemiksi 37 päivän kuluessa tämän asetuksen toimittamisesta Kiinan kansantasavallan viranomaisille, jotta kyseiset kannat ja tiedot voidaan ottaa huomioon tutkimuksessa. Tämän asetuksen toimittamisen Kiinan kansantasavallan viranomaisille katsotaan tapahtuneen kolmantena päi-

vänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*." Kyseinen asetus julkaistiin Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä 19.4.1996, joten määräaika päättyi 29.5.1996.

8 Asetuksen 8. ja 9. perustelukappaleen otsikko on "Kyselylomakkeet", ja niissä todetaan seuraavaa: "Saadakseen tutkimuksensa kannalta välttämättöminä pitämiään tietoja komissio lähettää kyselylomakkeet [kantelussa] mainituille polkupyörien kokoonpanoa harjoittaville yrityksille yhteisössä. Yhteisön tuottajia voidaan tarvittaessa pyytää toimittamaan asiaan liittyviä tietoja." (8. perustelukappale). Asetuksen 9. perustelukappaleessa todetaan seuraavaa: "Muiden asianomaisten osapuolten, jotka voivat osoittaa, että tämän tutkimuksen tulokset todennäköisesti vaikuttavat niihin, on pyydettävä kyselylomake mahdollisimman pian, koska myös niihin sovelletaan tässä asetuksessa säädettyä määräaikaa."

9 Komissio sai 5.7.1996 eli tutkimuksen aloittamista koskevan asetuksen 3 artiklassa tarkoitetun 37 päivän määräajan kuluttua umpeen kantajalta telekopion, jossa tämä väitti, ettei sen harjoittamalla maahantuonnilla kierretä polkumyyntitulleja, ja pyysi perusasetuksen 13 artiklan 4 kohdan mukaista kiertämättömyystodistusta.

10 Komissio vastasi tähän pyyntöön 2.8.1996 ja lähetti kantajalle kyselylomakkeen, joka oli nimenomaisesti tarkoitettu maahantuojille, jotka eivät itse harjoita polkupyörien kokoonpanoa (jäljempänä välittäjä-maahantuojat), ja täsmensi, että kyselylomake on lähetetty yrityksille kiertämättömyystodistuksen myöntämistä varten tarvittavien tietojen saamiseksi. Kantajaa varoitettiin kuitenkin siitä, että sen pyyntöä ei ehkä tutkittaisi, koska se oli saapunut liian myöhään.

11 Kantaja lähetti 6.9.1996 komissiolle täytetyn kyselylomakkeen.

12 Komissio ilmoitti kantajalle 20.12.1996 päivätyllä kirjeellään, että voimassa oleva polkumyyntitulli laajennettaisiin koskemaan olennaisia erikseen lueteltuja polkupyörän osia, jotka ovat peräisin tai jotka tuodaan Kiinan kansantasavallasta, ja lähetti liitteenä tullin laajentamista koskevan asetusluonnoksen. Tässä kirjeessä komissio korosti myös, että tämän asetusluonnoksen mukaan tästä polkumyyntitullista voidaan suoraan vapauttaa ainoastaan maahantuojat, jotka itse harjoittavat polkupyörien kokoonpanoa (jäljempänä kokoonpanija-maahantuojat), ja että välittäjä-maahantuojien on tätä tarkoitusta varten pyydettävä kansallisilta tulliviranomaisilta todistusta menettelyssä, jolla tietyille tuotteille myönnetään edullinen tullikohtelu niiden tietyn käyttötarkoituksen perusteella (jäljempänä tiettyyn käyttötarkoitukseen perustuva menettely) ja josta säädetään yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 (EYVL L 302, s. 1) 82 artiklassa ja tietyistä asetuksen N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2 päivänä heinäkuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 (EYVL L 253, s. 1) 291 artiklassa ja sitä seuraavissa artikloissa.

13 Kantaja esitti 9.1.1997 huomautuksensa edellä mainitusta asetusluonnoksesta. Se kysyi, miksei komissio voinut vapauttaa sitä suoraan, kuten tutkimuksen aloittamista koskevassa asetuksessa oli säädetty ja kuten komission tutkimuksesta vastaava yksikkö oli vahvistanut puhelimitse. Kantaja arvosteli lisäksi niiden irrallisten polkupyörän osien valintaa, joita laajentaminen koskisi, erityisesti sen vuoksi, että tiettyjen osien tiettyä käyttötarkoitusta on käytännössä mahdotonta osoittaa, koska ne myydään edelleen eikä niitä käytetä kokoonpanoon välittömästi maahantuonnin jälkeen.

14 Neuvosto antoi 10.1.1997 asetuksen N:o 71/97 Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien polkupyörien tuonnissa alkuperäisellä asetuksella käyttöön otetun lopullisen polkumyyntitullin laajentamisesta Kiinan kansantasavallasta

peräisin oleviin tiettyihin polkupyörän osiin ja laajennetun tullin kantamisesta tutkimuksen aloittamista koskevan asetuksen mukaisesti kirjatulta tällaiselta tuonnilta (EYVL L 16, s. 55; jäljempänä laajentamisasetus).

15 Kyseisen asetuksen 2 artiklan mukaan polkumyyntitulli laajennetaan koskemaan Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien sellaisten olennaisten polkupyörän osien tuontia, jotka ovat olleet tutkimuksen kohteena (tutkimuksen aloittamista koskevan asetuksen 1 artikla, ks. edellä 5 kohta).

16 Laajentamisasetuksen 3 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa: " — — komissio hyväksyy asetuksella tarvittavat toimenpiteet sellaisen olennaisten polkupyörien osien tuonnin 2 artiklalla laajennetusta tullista vapauttamiseksi, joiden ei katsota olevan [alkuperäisellä asetuksella] käyttöön otetun polkumyyntitullin kiertämistä". Tämän artiklan 2 kohdan mukaan tällaisessa komission asetuksessa on määrä säätää asiassa sovellettavien tullisäännösten mukaisesti yhtäältä kokoonpanija-maahantuojien ja toisaalta välittäjä-maahantuojien käyttämien olennaisten polkupyörän osien tuonnin tullista vapauttamisesta ja valvonnasta. Välittäjä-maahantuojien tuonnin osalta laajentamisasetuksen 36.—39. perustelukappaleesta ilmenee, että komission on luotava menettely, jolla voidaan varmistaa, etteivät ne toiminnallaan kierrä polkumyyntitullia. Tätä varten komission on käytettävä asetuksen N:o 2913/92 82 artiklan sekä asetuksen N:o 2454/93 291 artiklan ja sitä seuraavien artiklojen mukaista tietyn käyttötarkoituksen valvontajärjestelmää.

17 Komissio vastasi kantajan 9.1.1997 päivättyyn kirjeeseen 16.1.1997 päivätyllä kirjeellä, jossa se vahvisti muun muassa, että se ei voinut laajentamisasetuksen nojalla suoraan vapauttaa välittäjä-maahantuojia laajennetusta polkumyyntitullista.

18 Komissio antoi 20.1.1997 asetuksen N:o 88/97 luvasta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tiettyjen polkupyörien osien tuonnin vapauttamiseksi alkuperäisellä asetuksella käyttöön otetusta ja laajentamisasetuksella laajennetusta polkumyyntitullista (EYVL L 17, s. 17; jäljempänä vapauttamisasetus). Tässä asetuksessa säädetään edellytyksistä ja menettelysäännöistä, jotka koskevat yhtäältä kokoonpanija-maahantuojien ja toisaalta välittäjä-maahantuojien harjoittaman tuonnin vapauttamista laajennetusta polkumyyntitullista, edellyttäen, että kansalliset tulliviranomaiset valvovat edellä 12 kohdassa mainitun lainsäädännön nojalla, että maahantuodut tavarat menevät tiettyyn käyttötarkoitukseen.

Asian käsittelyn vaiheet

19 Kantaja on nostanut käsiteltävänä olevat kanteet yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 28.3.1997 jättämillään kannekirjelmillä.

20 Komissio on ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 6.6.1997 toimittamallaan kirjelmällä ja neuvosto on 9.6.1997 jättämällään kirjelmällä esittänyt yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 114 artiklan mukaisen, kyseisiä kanteita koskevan oikeudenkäyntiväitteen.

21 Asiassa T-74/97 ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen laajennetun kolmannen jaoston puheenjohtaja hyväksyi komission ja Ranskan tasavallan väliintulijoiksi tukemaan neuvoston vaatimuksia 21.6.1999 antamallaan määräyksellä. Kyseiset väliintulijat eivät kuitenkaan tehneet huomautuksia kanteen tutkittavaksi ottamisesta. Lisäksi jaoston puheenjohtaja hyväksyi osittain kantajan vaatimuksen tiettyjen kanteeseen sisältyneiden tietojen luottamuksellisesta käsittelystä Ranskan tasavaltaan nähden.

22 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen laajennetun kolmannen jaoston puheenjohtajan 20.9.1999 antamalla määräyksellä asiat T-74/97 ja T-75/97 yhdistettiin suullista käsittelyä ja tuomion antamista varten työjärjestyksen 50 artiklan mukaisesti.

23 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (laajennettu kolmas jaosto) päätti esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella aloittaa suullisen käsittelyn.

24 Asianosaisten ja väliintulijoiden lausumat ja vastaukset ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin kuultiin 12.10.1999 pidetyssä istunnossa.

Asianosaisten vaatimukset

25 Asiassa T-74/97 kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— kumoaa laajentamisasetuksen

— toteaa EY:n perustamissopimuksen 184 artiklan (josta on tullut EY 241 artikla) nojalla, ettei perusasetuksen 13 artikla sovellu laajentamisasetuksen oikeudelliseksi perustaksi

— velvoittaa neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

26 Asiassa T-75/97 kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— kumoaa vapauttamisasetuksen

— toteaa EY:n perustamissopimuksen 184 artiklan nojalla, ettei laajentamisasetus sovellu vapauttamisasetuksen oikeudelliseksi perustaksi

— toteaa EY:n perustamissopimuksen 184 artiklan nojalla, ettei perusasetuksen 13 artikla sovellu vapauttamisasetuksen ja laajentamisasetuksen oikeudelliseksi perustaksi

— velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

27 Asiassa T-74/97 komissio vaatii ja asiassa T-75/97 neuvosto vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— ratkaisee tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä koskevan väitteen käsittelemättä itse pääasiaa työjärjestyksen 114 artiklan 1 kohdan mukaisesti

— jättää tutkimatta perustamissopimuksen 184 artiklaan perustuvat lainvastaisuusväitteet

— velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

28 Kantaja vaatii oikeudenkäyntiväitteitä koskevissa huomautuksissaan, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— hylkää neuvoston ja komission vaatimuksen siitä, että tutkittavaksi ottaminen olisi ratkaistava käsittelemättä itse pääasiaa, ja antaa tuomionsa samanaikaisesti siitä, onko kanteet otettava tutkittaviksi, ja siitä, ovatko kanteet perusteltuja

— toissijaisesti antaa kantajalle mahdollisuuden esittää huomautuksensa oikeudenkäyntiväitteistä erityisessä suullisessa käsittelyssä.

Tutkittavaksi ottaminen

1. *Asia T-74/97*

29 Neuvosto on esittänyt työjärjestyksen 114 artiklan mukaiset oikeudenkäyntiväitteet, jotka perustuvat ensinnäkin siihen, että kanne on liian laaja-alainen, ja toiseksi siihen, että laajentamisasetus ei koske kantajaa erikseen siltä osin kuin siinä säädetään polkumyyntitullin laajentamisesta ja laajennetusta polkumyyntitullista vapauttamista koskevasta järjestelmästä.

Oikeudenkäyntiväite, jonka mukaan kanne on liian laaja-alainen

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

30 Neuvosto väittää, että kanne on jätettävä tutkimatta, koska sen tarkoituksena on kumota laajentamisasetus kokonaan, kun taas kannekirjelmässä esitetyistä perusteluista ilmenee, että kanteella pyritään kumoamaan ainoastaan kyseisen asetuksen 2 artikla luettuna yhdessä 1 artiklan kanssa, siltä osin kuin sillä laajennetaan polkumyyntitullia, ja saman asetuksen 3 artiklan 2 kohdan toinen ja kolmas luetelmakohta, joissa säädetään tiettyyn käyttötarkoitukseen perustuvan menettelyn soveltamisesta välittäjä-maahantuojien liiketoimintaan.

31 Neuvosto viittaa yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-174/87, Ricoh vastaan neuvosto, 10.3.1992 antamaan tuomioon (Kok. 1992, s. I-1335, 7 kohta) ja toteaa, että kantaja ei ole osoittanut sillä olevan oikeussuojan tarvetta muiden laajentamisasetuksen säännösten osalta eikä ole esittänyt mitään tämänsuuntaista väitettä.

32 Kantajan mukaan laajentamisasetus on kumottava kokonaisuudessaan.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

33 Neuvosto on vedonnut tämän oikeudenkäyntiväitteen tueksi vakiintuneeseen oikeuskäytäntöön, jonka mukaan asetus, jossa useat talouden toimijat velvoitetaan maksamaan erisuuruiset polkumyyntitullit, koskee yhtä toimijaa erikseen ainoastaan niiden säännösten osalta, joissa se velvoitetaan maksamaan tiettyä polkumyyntitullia ja joissa määrätään tämän tullin suuruus, eikä niiden säännösten osalta, joissa muut yhtiöt velvoitetaan maksamaan polkumyyntitullia (ks. esim. asia 240/84, NTN Toyo Bearing ym. v. neuvosto, tuomio 7.5.1987,

Kok. 1987, s. 1809, 7 kohta ja edellä 31 kohdassa mainittu asia Ricoh v. neuvosto, tuomion 7 kohta).

34 Tältä osin on todettava ensinnäkin, että käsiteltävänä oleva asia on erilainen kuin ne asiat, joista on seurannut edellä mainittu, neuvoston esiin tuoma oikeuskäytäntö, koska laajentamisasetus koskee yhtä ainoaa polkumyyntitullia, kun taas edellä mainituissa asioissa useat yritykset oli velvoitettu maksamaan erisuuruisia tulleja.

35 Toiseksi on todettava, että kumoaminen, joka kohdistuisi yksinomaan ainoaan polkumyyntitullin laajentamista koskevaan säännökseen, johtaisi siihen, että laajentamisasetus kävisi kokonaan sisällyksettömäksi. Kyseisen asetuksen varsinaiset säännökset sisältävän osan muut kohdat koskevat ainoastaan ensiksi mainitun säännöksen toimeenpanoa ja erityisesti mahdollisuutta saada vapautus laajennetusta tullista, eikä niitä tämän vuoksi voida soveltaa ilman kyseistä säännöstä.

36 Näin ollen tämä oikeudenkäyntiväite on hylättävä.

Oikeudenkäyntiväite, jonka mukaan laajentamisasetus ei koske kantajaa erikseen

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

37 Neuvosto väittää, että laajentamisasetus ei koske kantajaa erikseen siltä osin kuin asetuksen 2 artiklassa yhdessä 1 artiklan kanssa säädetään polkumyyntitullin laajentamisesta koskemaan tiettyjä Kiinan kansantasavallasta peräisin olevia

olennaisia polkupyörän osia eikä siltä osin kuin sen 3 artiklan 2 kohdan toisessa ja kolmannessa luetelmakohdassa säädetään välittäjä-maahantuojia koskevasta vapautusjärjestelmästä.

38 Kantaja väittää aluksi, että itsenäisen maahantuojan asemaa polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden kiertämistä koskevassa tutkimuksessa ei voida verrata itsenäisen maahantuojan asemaan polkumyynnin vastaisessa menettelyssä.

39 Toisin kuin polkumyynnin vastaisen menettelyn osalta, polkumyyntitullin laajentamista koskevan asetuksen yhteydessä tehdyn tutkimuksen tarkoituksena ei ole todeta, että kolmannesta maasta käsin harjoitetaan polkumyyntiä, vaan selvittää, kiertävätkö Euroopan unioniin sijoittautuneet yritykset polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta annettua asetusta. Tutkimus koskee kyseisten tuotteiden maahantuojia eikä niiden kolmanteen maahan sijoittautuneita valmistajia tai viejiä. Kantaja katsoo näin ollen, että neuvosto vetoaa sitä vastaan perusteettomasti oikeuskäytäntöön, joka koskee itsenäisten maahantuojien sellaisista asetuksista nostaman kanteen tutkittavaksi ottamista, joissa säädetään lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta. Talouden toimijat ovat väistämättä eri asemassa polkumyyntitullin käyttöön ottamiseen johtavissa tutkimuksissa ja tullin laajentamista koskevaan menettelyyn liittyvässä tutkimuksessa.

40 Kantaja katsoo, että laajentamisasetus koskee sitä erikseen siltä osin kuin siinä laajennetaan polkumyyntitullin soveltamisalaa. Maahantuojien asema polkumyyntitullin kiertämistä koskevassa menettelyssä on rinnastettavissa kolmansien maiden viejien ja valmistajien tilanteeseen polkumyyntitullin käyttöön ottamiseen alun perin johtavassa menettelyssä. Näin ollen se katsoo, että siihen on sovellettava vakiintuneessa oikeuskäytännössä vahvistettuja periaatteita, joiden mukaan säädös, jolla polkumyyntitulli otetaan käyttöön, saattaa koskea erikseen sellaisia tuotanto- ja vientiyrityksiä, jotka voivat osoittaa, että ne on yksilöity kyseisissä komission tai neuvoston säädöksissä tai että valmistelevat tutkimukset

ovat koskeneet niitä (yhdistetyt asiat 239/82 ja 275/82, Allied Corporation ym. v. komissio, tuomio 21.2.1984, Kok. 1984, s. 1005).

41 Tältä osin kantaja väittää, että se on mainittu nimenomaisesti laajentamisasetuksen 8. perustelukappaleessa yrityksenä, joka on pyytänyt kiertämättömyystodistusta. Kantajan mukaan sillä, että pyyntöä ei ollut esitetty tutkimuksen aloittamista koskevan asetuksen 3 artiklassa asetetussa määräajassa, ei ole oikeudellista merkitystä. Perusasetuksen 13 artiklan 4 kohdassa ei säädetä tällaista pyyntöä koskevasta määräajasta. Komissio sitä paitsi lähetti kantajalle kyselylomakkeen ja kuuli sitä tutkimuksen kuluessa. Lisäksi perusasetuksen 6 artiklan 2 kohdassa säädetään 30 päivän määräajasta, jonka kuluessa huomautukset on esitettävä polkumyyntitutkimuksessa. Mainittua määräaikaa voidaan pidentää, jos kyseessä oleva osapuoli esittää pätevän syyn. Kantajan mukaan komissio oli implisiittisesti myöntänyt sille tällaisen pidennyksen edellä 10 kohdassa mainitulla 2.8.1996 päivätyllä kirjeellään, koska komissio oli lähettänyt sille kyselylomakkeen määräajan päättymisestä huolimatta.

42 Kantaja väittää myös, ettei se tiennyt voivansa osallistua tutkimukseen, koska tutkimuksen aloittamista koskevan asetuksen mukaan tutkimus koski kokoonpanija-maahantuojien ja mahdollisesti tiettyjä polkupyörän osia yhteisössä valmistavien yritysten toimintaa. Kantaja toteaa, että sen toiminta välittäjämaahantuojana koskee irrallisia polkupyörän osia eikä kokoonpantuja polkupyörän osia. Tämän vuoksi se ei ollut esittänyt huomautuksiaan annetussa määräajassa.

43 Kantaja väittää lisäksi, että asiassa T-161/94, Sinochem Heilongjiang vastaan neuvosto, 11.7.1996 annetusta tuomiosta (Kok. 1996, s. II-695, 47 kohta) ilmenee, että tietty toimi ei lakkaa koskemasta tutkimukseen osallistunutta yritystä erikseen, vaikka komissio ei lopulta ole ottanut huomioon sen toimittamia tietoja. Lisäksi se, ettei komissio ottanut huomioon kantajan lähettämiä tietoja, on suoraan kantajalle vastaista.

44 Kantaja katsoo lopuksi, että neuvoston väite, jonka mukaan kantajalla on suhteellisen pieni osuus markkinoilla, jotka koostuvat Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien polkupyörän osien tuonnista yhteisöön, mistä syystä se ei voisi väittää olevansa näillä markkinoilla erityisessä asemassa, ei ole merkityksellinen riidanalaisen menettelyn yhteydessä. Kantajan mukaan tämä menettely koski ainoastaan tällaisten polkupyörän osien Euroopan unioniin sijoittautuneita maahantuojia.

45 Kantaja katsoo lisäksi, että laajentamisasetus koskee sitä erikseen siltä osin kuin siinä säädetään vapautusjärjestelmästä.

46 Kantaja väittää osallistuneensa tutkimukseen ja esittäneensä huomautuksia komission suunnittelemasta vapautusjärjestelmästä. Kantajan mukaan komissio oli implisiittisesti hyväksynyt sen tutkimuksen osapuoleksi lähettämällä sille kyselylomakkeen. Komissio oli siten kantajan mukaan selvästi ilmaissut haluavansa saada tietoja välittäjä-maahantuojilta, jotta se voisi mahdollisesti vapauttaa ne polkumyyntitullista.

47 Kantaja myös riitauttaa neuvoston väitteen, jonka mukaan välittäjä-maahantuojiin sovellettava vapautusjärjestelmä perustuisi abstrakteihin näkökohtiin. Kantajan mukaan se, että komissio lähetti sille nimenomaan välittäjä-maahantuojille tarkoitetun kyselylomakkeen, osoittaa, että komissio ei ole pitänyt kysymystä abstraktina. Lähettämällä kantajalle kyselylomakkeen komissio on kantajan mukaan pitänyt mahdollisena, että se itse vapauttaisi välittäjä-maahantuojat polkumyyntitullista. Komission virkamiehet olivat lisäksi vahvistaneet lukuisissa puhelinkeskusteluissa kantajalle tämän olevan mahdollista. Komissio muutti mielensä ja alkoi soveltaa tiettyyn käyttötarkoitukseen perustuvaa

menettelyä välittäjä-maahantuojiin vasta myöhäisemmässä vaiheessa menettelyä. Tämän vuoksi antamalla laajentamisasetuksen vastaaja oli hylännyt kantajan mukaan implisiittisesti vastaajan pyynnön saada kiertämättömyystodistus.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

48 On tutkittava, koskeeko laajentamisasetus kantajaa suoraan ja erikseen siltä osin kuin siinä yhtäältä laajennetaan alkuperäisellä asetuksella käyttöön otetun polkumyyntitullin soveltamisalaa ja toisaalta säädetään laajennetusta tullista vapauttamista koskevan järjestelmän käyttöönotosta komission asetuksella.

— Polkumyyntitullin laajentaminen

49 Perusasetuksen 14 artiklan 1 kohdassa säädetään, että "väliaikaiset tai lopulliset polkumyyntitullit otetaan käyttöön asetuksella". Sama koskee tämän säännöksen nojalla käyttöön otettujen polkumyyntitullien laajentamista perusasetuksen 13 artiklan 1 ja 3 kohdan mukaisesti koskemaan samankaltaisten tuotteiden tai näiden tuotteiden osien kolmannesta maasta tulevaa tuontia. Vaikka nämä asetukset ovat EY:n perustamissopimuksen 173 artiklan neljännessä kohdassa (josta on muutettuna tullut EY 230 artiklan neljäs kohta) määrättyjen edellytysten näkökulmasta luonteeltaan ja ulottuvuudeltaan siinä mielessä yleisiä, että niitä sovelletaan yleisesti niihin talouden toimijoihin, joita ne koskevat, tämä ei silti ole esteenä sille, että niiden säännökset voivat koskea suoraan ja erikseen tiettyjä talouden toimijoita (edellä 40 kohdassa mainittu asia Allied Corporation ym. v. komissio, tuomion 11 kohta ja asia T-170/94, Shanghai Bicycle v. neuvosto, tuomio 25.9.1997, Kok. 1997, s. II-1383, 35 kohta).

50 On todettava, että laajentamisasetus koskee kantajaa suoraan. Jäsenvaltioiden tulliviranomaisilla on velvollisuus kantaa polkumyyntitulli, joka on tällä asetuksella laajennettu koskemaan tiettyjen tuotteiden maahantuontia, ilman, että niillä on minkäänlaista harkintavaltaa (ks. vastaavasti edellä 49 kohdassa mainittu asia Shanghai Bicycle v. neuvosto, tuomion 41 kohta).

51 Kantaja katsoo laajentamisasetuksen koskevan itseään erikseen ensinnäkin siitä syystä, että sen asema maahantuojana menettelyssä, joka johtaa polkumyyntitullin laajentamiseen, on täysin erilainen kuin maahantuojan asema menettelyssä, joka johtaa lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamiseen. Tämän vuoksi kanteensa tutkittavaksi ottamisen osalta kantaja on mielestään samastettava tuotanto- ja vientiyrityksiin, joita säädöksen, jolla otetaan käyttöön polkumyyntitulli, voidaan vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan katsoa koskevan erikseen, jos nämä yritykset osoittavat, että ne on yksilöity komission tai neuvoston säädöksissä tai että valmistelevat tutkimukset ovat koskeneet niitä (edellä 40 kohdassa mainittu asia Allied Corporation ym. v. komissio, tuomion 12 kohta; edellä 43 kohdassa mainittu asia Sinochem Heilongjiang v. neuvosto, tuomion 46 kohta ja edellä 49 kohdassa mainittu asia Shanghai Bicycle v. neuvosto, tuomion 36 kohta).

52 Perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdasta johtuu kuitenkin, että laajentamisasetuksella vain laajennetaan alkuperäisen asetuksen soveltamisalaa koskemaan samankaltaisten tuotteiden tai näiden tuotteiden osien tuontia. Asetuksella, jolla laajennetaan voimassa olevaa polkumyyntitullia, on siten samat oikeusvaikutukset niihin yrityksiin, joiden on maksettava laajennettua tullia, kuin asetuksella, jolla otetaan käyttöön lopullinen polkumyyntitulli, on niihin yrityksiin, joiden on maksettava lopullista tullia.

53 Tästä seuraa, että pelkästään se seikka, että kantajan on käsiteltävänä olevassa asiassa maksettava tullia sellaisen asetuksen nojalla, jolla laajennetaan polkumyyntitullia, ei kantajan nostaman kumoamiskanteen tutkittavaksi ottamisen

kannalta saata kantajaa erilaiseen oikeudelliseen asemaan kuin jossa ovat maahantuojat, joita lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta annettu asetus koskee.

54 Kantajan asemaa käsiteltävänä olevassa asiassa ei voida rinnastaa myöskään sellaisten maahantuojien asemaan lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamiseen johtavassa menettelyssä, joiden noudattamien kyseessä olevien tavaroiden jälleenmyyntihintojen perusteella joko muodostetaan laskennallinen vientihinta ja siten myös todetaan, onko kyse polkumyynnistä, tai lasketaan itse polkumyyntitulli (yhdistetyt asiat C-133/87 ja C-150/87, Nashua Corporation ym. v. komissio ja neuvosto, tuomio 14.3.1990, Kok. 1990, s. I-719, 15 kohta; asia C-156/87, Gestetner Holdings v. neuvosto ja komissio, tuomio 14.3.1990, Kok. 1990, s. I-781, 18 kohta ja yhdistetyt asiat C-305/86 ja C-160/87, Neotype Techmashexport v. komissio ja neuvosto, tuomio 11.7.1990, Kok. 1990, s. I-2945, 20 kohta).

55 Laajentamisasetuksesta ilmenee, että komissio selvitti tutkimuksessaan, onko alkuperäistä asetusta kierretty kokoonpanotoimilla perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitetulla tavalla. Tätä tarkoitusta varten komissio tutki muutamien kokoonpanija-maahantuojien liiketoimintaa. Nämä yhtiöt mainitaan laajentamisasetuksen 5. perustelukappaleessa kokoonpanija-maahantuojina, jotka ilmoittautuivat tutkimuksen aloittamista koskevan asetuksen 3 artiklassa säädetyssä määräajassa. Kantaja, joka ei harjoita kokoonpanotoimintaa, vaan toimii ainoastaan välittäjänä, ei kuulu näiden yhtiöiden joukkoon. Kantaja ei ole osoittanut, että sen liiketoimintaa koskevat tiedot olisivat millään tavoin vaikuttaneet laajentamisasetukseen siltä osin kuin sillä laajennetaan polkumyyntitullin soveltamisalaa.

56 Tämän jälkeen kantaja vetoaa edellä 43 kohdassa mainitussa asiassa Sinochem Heilongjiang vastaan neuvosto annettuun tuomioon ja väittää osallistuneensa mahdollisuuksiensa mukaan valmistelevaan tutkimukseen, joten laajentamisasetus koskee sitä erikseen.

57 Tältä osin on todettava, että kantaja osallistui menettelyyn ensimmäistä kertaa pyytämällä kiertämättömyystodistusta vasta 5.7.1996 eli tutkimuksen aloittamista koskevan asetuksen 3 artiklassa säädetyn määräajan päätyttyä.

58 Näin ollen kantaja ei ole käyttänyt tutkimuksen aloittamista koskevassa asetuksessa varattua oikeuttaan osallistua tutkimukseen, joten se ei voi vedota edellä 43 kohdassa mainitussa asiassa Sinochem Heilongjiang vastaan neuvosto annetussa tuomiossa (tuomion 47 kohta) esitettyihin periaatteisiin.

59 Kantaja ei voi perustella edellä mainitun määräajan ylittämistä sillä, että erillisten kokoonpanemattomien polkupyörän osien välittäjä-maahantuojana se saattoi perustellusti katsoa, ettei kiertämistä koskeva tutkimus koskisi sitä ja ettei se tämän vuoksi saisi osallistua siihen. On totta, että tutkimuksen aloittamista koskevan asetuksen 8. perustelukappaleesta ilmenee, että komissio on pyrkinyt saamaan tarvittavat tiedot ensisijaisesti kokoonpanija-maahantuojilta ja yhteisöön sijoittautuneilta valmistajilta (ks. edellä 55 kohta). Kuten kyseisen asetuksen 1 artiklasta ilmenee, tutkimus koski kuitenkin tiettyjen polkupyörän osien tuontia riippumatta siitä, oliko ne kokoonpantu vai ei, ja komissio oli tässä yhteydessä pyytänyt kaikkia muitakin, joita asia koski, jos nämä pystyivät osoittamaan, että tutkimuksen tulokset olivat omiaan vaikuttamaan niihin, osallistumaan tutkimukseen annetussa määräajassa, kuten edellä mainitun asetuksen 3 artiklasta ja 9. perustelukappaleesta ilmenee. Kantajan, joka toi maahan tutkimuksen kohteena olevia polkupyörän osia ja joka ei kiistä asian koskeneen itseään, olisi sen vuoksi pitänyt osallistua kyseiseen tutkimukseen annetussa määräajassa, jotta komissio olisi voinut tutkia sen toimittamat tiedot. Kantaja ei ole missään tapauksessa osoittanut, että komission toimivaltaiset virkamiehet olisivat tutkimuksen kuluessa käydyissä epävirallisissa keskusteluissa antaneet sille vääriä tietoja.

60 Myöskään se, että komissio saatuaan 5.7.1996 telekopiolla lähetetyn kiertämättömyystodistuksen saamista koskevan pyynnön antoi kantajan vastata eri-

tyisesti välittäjä-maahantuojille tarkoitettuun kyselylomakkeeseen, ei voi tukea kantajan kantaa, jonka mukaan kanne olisi tutkittava. Kuten kantaja ja komissio ovat vahvistaneet suullisessa käsittelyssä, tämän useille välittäjä-maahantuojille lähetetyn kyselylomakkeen tarkoituksena oli ainoastaan saada yleisluonteisia tietoja kyseessä olevista markkinoista. Vaikka oletettaisiinkin komission tutustuneen näihin tietoihin, ne eivät näin ollen ole voineet olla komission lähtökohtana sen arvioidessa, oliko alkuperäistä asetusta kierretty eivätkä siten ole voineet määrätä yhteisön toimielinten toimenpiteitä.

61 Kantajan komission virkamiehille 9.1.1997 esittämistä huomautuksista (ks. edellä 13 kohta) on todettava, että koska ne on lähetetty laajentamisasetuksen antamista edeltäneenä päivänä, komissio tai neuvosto ei ole voinut ottaa niitä huomioon menettelyn edettyä jo näin pitkälle.

62 Laajentamisasetuksen säännökset eivät siten koske kantajaa erikseen sen vuoksi, että kantaja olisi osallistunut tutkimukseen.

63 Kantaja ei ole myöskään osoittanut, että olisi kyse sellaisesta erityisestä tilanteesta, jonka perusteella se erottuisi kaikista muista. Se ei ole osoittanut esimerkiksi sitä, että se olisi samankaltaisessa tilanteessa kuin kantaja asiassa C-358/89, Extramet Industrie vastaan neuvosto, joka on johtanut yhteisöjen tuomioistuimen 16.5.1991 antamaan tuomioon (Kok. 1991, s. I-2501). Kantaja, jolla on alle 2,5 prosentin markkinaosuus Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien irrallisten polkupyörän osien koko tuonnista, ei todellakaan ole kyseisten tuotteiden suurin maahantuoja yhteisössä. Koska kantaja on vain todennut Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien osien myynnin olleen 20 prosenttia sen liikevaihdosta vuosina 1992—1996, se ei ole esittänyt riittäviä todisteita siitä, että sen toiminta riippuisi suuressa määrin tuonnista, johon laajentamisasetus on vaikuttanut.

64 Näin ollen on todettava, että laajentamisasetus ei koske kantajaa erikseen siltä osin kuin siinä laajennetaan polkumyyntitullin soveltamisalaa.

— Asetuksen säännökset, joissa säädetään laajennetusta tullista vapauttamista koskevan järjestelmän käyttöönotosta komission asetuksella

65 Laajentamisasetuksen 3 artiklan nojalla neuvosto on yhtäältä valtuuttanut komission hyväksymään asetuksella tarvittavat toimenpiteet polkupyörän osien sellaisen tuonnin vapauttamiseksi laajennetusta tullista, jonka ei katsota olevan polkumyyntitullin kiertämistä, ja toisaalta säätänyt tietyistä suuntaviivoista, joita komission on noudatettava. Asetuksen 3 artiklassa säädetään, että komission on säädettävä asiaa koskevien tullisäännösten mukaisesti, miten laajennetusta tullista vapauttamista sovelletaan yhtäältä kokoonpanija-maahantuojiin ja toisaalta välittäjä-maahantuojiin.

66 Laajentamisasetuksesta ja erityisesti sen 30.—44. perustelukappaleesta ilmenee, että neuvosto ei ole määrännyt näiden kummankin maahantuojaryhmän erityisen tilanteen perusteella, millaista menettelyä vapauttamisessa on noudatettava. Tässä asetuksessa neuvosto on määrittänyt noudatettavan menettelyn perusasetuksen 13 artiklan tarkoituksen eli käyttöön otetun polkumyyntitullin kiertämisen estämisen järjestämisen perusteella antaen välittäjä-maahantuojille mahdollisuuden osoittaa maahantuomiensa polkupyörän osien tietty käyttötarkoitus ja saada siten vapautus laajennetusta tullista.

67 Näin ollen laajentamisasetus, siltä osin kuin sillä otetaan käyttöön laajennetusta tullista vapauttamista koskeva järjestelmä, ei koske kantajaa sille tunnusomaisten erityispiirteiden tai sellaisen tosiasiallisen tilanteen takia, jonka perusteella se

erottuisi kaikista muista, vaan sen objektiivisen aseman vuoksi, jossa se on Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien polkupyörän osien välittäjä-maahantuojana, samalla tavoin kuin muut samanlaisessa asemassa tosiasiallisesti tai potentiaalisesti olevat toimijat.

68 Myöskään kantajan väitettä, jonka mukaan sen nostama kanne on tutkittava, koska kantaja osallistui tutkimukseen ja esitti huomautuksia vapautusjärjestelmää koskevasta luonnoksesta, ei voida hyväksyä. Vaikka lähdettäisiin siitä, että sillä oli oikeus osallistua menettelyyn, jonka päätteeksi annettiin laajentamisasetus, siltä osin kuin laajentamisasetuksella otettiin käyttöön vapautusjärjestelmä, on huomautettava, että kantaja ei ole ilmaissut kantaansa asetetussa määräajassa (ks. jo edellä 57 kohta).

69 Edellä esitetyn perusteella on todettava, että laajentamisasetus, siltä osin kuin siinä säädetään laajennetusta tullista vapauttamista koskevan järjestelmän käyttöönotosta, on kantajan suhteen yleisesti sovellettava säädös, eikä perustamissopimuksen 173 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitettu päätös.

70 Edellä esitetyistä perusteluista seuraa, että asiassa T-74/97 nostettu kanne on jätettävä tutkimatta.

2. *Asia T-75/97*

71 Komissio esittää kaksi oikeudenkäyntiväitettä kanteesta, jolla vaaditaan vapauttamisasetuksen kumoamista. Ensiksi kantajalla ei ole oikeussuojan tar-

vetta. Toiseksi tämä asetus ei koske kantajaa erikseen. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että on aiheellista tutkia ensin, onko jälkimmäinen oikeudenkäyntiväite perusteltu.

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

72 Komission mukaan vapauttamisasetus ei koske kantajaa erikseen.

73 Kantaja katsoo, että vapauttamisasetus koskee sitä suoraan ja erikseen.

74 Kantaja toteaa ensiksi, että lupaa, jonka tulliviranomaiset voivat antaa välittäjämaahantuojille tiettyyn käyttötarkoitukseen perustuvassa menettelyssä, koskevat tiukemmat edellytykset kuin lupaa, joka voidaan myöntää kokoonpanija-maahantuojille.

75 Kantaja huomauttaa toiseksi, että vapauttamisasetus ja erityisesti sen 14 artikla, joka koskee välittäjä-maahantuojiin sovellettavaa menettelyä, sisältävät myös aineellisia säännöksiä, koska niissä säädetään määrällisistä rajoista, joista alkaen tuontia ei automaattisesti pidetä kiertämisenä.

76 Lisäksi kantaja toistaa väitteet, jotka se esitti puolustautuakseen asiassa T-74/97 esitetyltä oikeudenkäyntiväitteeltä.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

77 Vapauttamisasetus sisältää laajentamisasetuksen 3 artiklan mukaan yksityiskohtaisia säännöksiä Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien polkupyörän osien tietynlaisen tuonnin vapauttamisesta laajennetusta polkumyyntitullista. Siinä säädetään erityisesti, että komissio voi vapauttaa suoraan ainoastaan kokoonpanija-maahantuojat, kun taas muiden tuojien on ilmoitettava tuonnistaan tiettyyn käyttötarkoitukseen perustuvassa menettelyssä.

78 Vapauttamisasetuksesta ilmenee, että sen sisältö ei ole määräytynyt yksittäisen talouden toimijan erityisen tilanteen perusteella, vaan päinvastoin yksinomaan laajentamisasetuksen perusteella, jolla komissio on valtuutettu antamaan tämä asetus. Samoin kuin laajentamisasetuksen säännökset, joilla säädetään laajennetusta tullista vapauttamista koskevan järjestelmän käyttöönotosta, vapauttamisasetus ei näin ollen koske kantajaa sille tunnusomaisten erityispiirteiden tai sellaisen tosiasiallisen tilanteen takia, jonka perusteella se erottuisi kaikista muista, vaan pelkästään sen objektiivisen aseman vuoksi, jossa se on Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien polkupyörän osien välittäjä-maahantuojana, samalla tapaa kuin muut samanlaisessa asemassa tosiasiallisesti tai potentiaalisesti olevat toimijat.

79 Tästä seuraa ilman, että on tarpeen tutkia, onko kantaja oikeussuojan tarpeessa vapauttamisasetukseen nähden tai koskeeko tämä asetus sitä suoraan, että kyseinen asetus ei koske kantajaa erikseen ja sen nostama kanne on tämän vuoksi jätettävä tutkimatta.

80 Edellä esitetyn perusteella myös kantajan asiassa T-75/97 nostama kanne on jätettävä tutkimatta.

Oikeudenkäyntikulut

81 Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantaja on hävinnyt asian, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut vastaajien vaatimusten mukaisesti.

82 Työjärjestyksen 87 artiklan 4 kohdan mukaan jäsenvaltiot ja toimielimet, jotka ovat asiassa väliintulijoina, vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan. Näin ollen Ranskan tasavalta ja komissio vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan asiassa T-74/97.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(laajennettu kolmas jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) **Asiassa T-74/97 ja asiassa T-75/97 nostetut kanteet jätetään tutkimatta.**

2) **Kantaja vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja se velvoitetaan korvaamaan neuvoston oikeudenkäyntikulut asiassa T-74/97 ja komission oikeudenkäyntikulut asiassa T-75/97.**

3) **Ranskan tasavalta ja komissio vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan asiassa T-74/97.**

Lenaerts Tiili Azizi

Jaeger Mengozzi

Julistettiin Luxemburgissa 26 päivänä syyskuuta 2000.

H. Jung K. Lenaerts

kirjaaja laajennetun kolmannen jaoston puheenjohtaja